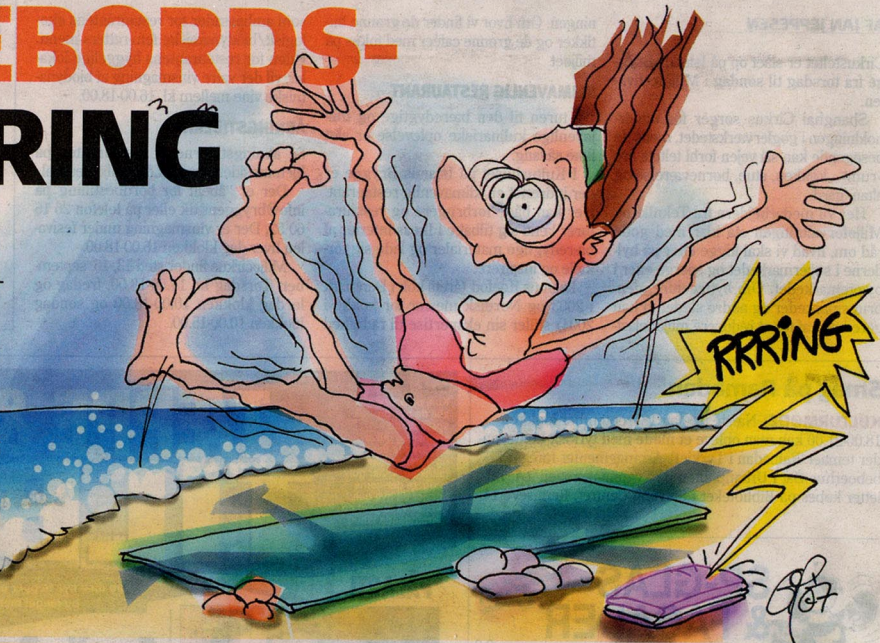

torsdagsklummen

Amageravisens faste klummeskribent Linda Gil skriver alt efter humør, inspiration og emne om dagliglivet som amagerkaner.

SKRIVEBORDS- BLOKERING

Vild med Gil: Det er sket. Forfatterens værste fjende har vandret gennem mørket og er med fæl anstrengelse blevet trukket de mange meter op over gadehøjde til 5. sal, hvor den har placeret sig tungt ved køkkenbordet. Her har den i dagevis insistere på at spise med som en sjældent irriterende personage, der nægter at forstå et vift med en vognstang om, at den ikke er velkommen og at man ikke gider være sammen, fordi den lugter og er grimt uinspirerende selskab. Når David ikke vil forlade bjerget, må bjerget tage af-fære, blev der sagt!

AF LINDA GIL

Nye horisonter er altid et godt bud, når klappen går ned og der absolut ingen inspiration er at hente i trivialiteter som Kløvermarksborgmestre og kivi. Så jeg gjorde som de store forfattere og lod mig fortrække til isolation og ensomhed. Kuffert og laptop blev pakket, teenagedatteren og en veninde blev puttet oveni, og vi gik under jorden.

Hvis man VIRKELIG skal gå under jorden og opleve den ultimative isolation i Danmark, er Sejers et topkvalificeret bud. Så snart man har sat sig i bussen på Hørve station og ved et kig bagud på sæderne har opdaget, at man udover et forløbet gadekryds med halvsaldret

ejer er de eneste passagerer med endestation på Havnsø Havn, er man klar over, den er god nok. Derfor telefonerer man sejrssikkert hjem til englænderen for at plote sin position på landkortet og man sender en sms til efterladt arving nr. 2 i rækkefølgen om, at man ringer, når man ankommer til øen. Hun er både blevet efterladt, fordi hun skal passe på briten, og fordi hun i ugen skal starte i kokkelære hos en chef, jeg fra start har døbt tante Henning, fordi han synes, min datter er en flink fyr...

»Uh, det skal blive skønt at komme væk og lade batterierne opl-, tænker man fejlagtigt. Ikke uden en vis tilfredshed konstaterer man, at færgen væk fra civilisationen er fyldt til bristepunktet med 2 passa-

gerer og en traktor. Der er det så, at tingene begynder at krakelere. Den forkerede mobil ringer og det er altså ikke min, men førstearvingens. Anden-arvingen vil aflægge rapport, men kan ikke komme igennem til min mobil! Chokeret fremdrager jeg det elektriske aggregat og blodet forsvinder fra størstedelen af min hjerne, da jeg ser, at hun har ret:

DER ER INGEN MOBIL-
DÆKNING!

Tanken om ikke at være dækket er jo noget, der efterlader et moderne menneske med en isenende fornemmelse op ad ryggraden. Der mangler faktisk kun et lydspor med en vis form for musik, før man er klar over, man ved et uheld har smækket en gyser i dvd-afspilleren. Efter at være nået til den skrattende beretning om, hvordan tante Henning har budt hende velkommen, dør stemmen hen. Stillehed. Hun er væk - og det er sidste forbindelse med civilisation og fastlandet bag os også. Vi er alene på havet. Væk.

Som emigranter ser vi i lang tid intet andet end skræmmende hav foran os. Amager er forfærdelig langt væk, og vi rykker sammen på dækket med de dækningsløse mobiler knuget til brystet. Langsomt dukker Sejers op i horisonten og teenageren og jeg indser ved synet, at det i sandhed bliver en lang uge i ægte ensomhed. Jeg skyder hjertet op i brystet og proklamerer, at når brødrene Mad-sen både med og uden hjerne kan, så kan jeg også finde inspirationen her ved verdens ende!!!

Efter at have taget turen rundt på øen i strålende sol, er jeg ikke længere så sikker. Det bliver nemlig

hurtigt indlysende, at når man skal have en på shoppingoplevelsen her, er Brugsens øens absolut eneste bud på et »shoppingcenter«, hvilket i sig selv er noget, der kan sætte kvinder i en tilstand af chok.

Da vi efter 2 dages isolation mærker - som kun kvinder kan mærke den slags - at vi simpelthen bare må ud og gå shop-amok, er der kun een mulighed for at kaste penge i grams. Udenfor Brugsens står der en kortegat på 2 parkerede pensionscootere parkeret, og så er vi ligesom klar over, at bølgene går højt i butikken. Teenageren har ellers håbefuldt brugt ½ time på at lægge en vidunderlig make-up, men jeg noterer mig, at selvom hun ligner en Bondbabe i sine Ray-Bans, går det fuldstændig hen over hovedet på både pensionister og brugsuddeler. Der er simpelthen ikke andet at gøre, end at vende situationen til noget konstruktiv - i dette tilfælde 1 pose Daim, 2 dåser hårfarve på tilbud + et par blondetrusser sat ned til 19,95 kr., hvilket fuldkommen illustrerer den tilstand af mental ustabilitet, kvinder kommer i, når de befinder sig i dækningsløst område.

Men mennesket har en imponerende evne til at forandre sig og indrette sig efter omstændighederne. Derfor går der heller ikke alt for lang tid, før vi indser at stranden er bred og hvid af sand - hver dag. At der in-t-et sker, med mindre man putter det der selv. Det er nok en af grundene til, at teenageren observeres pludselig med et kamera i hånden igennem hvilket hun oplever verden fra nye og endog kreative vinkler. Min Irmapose vækker opsigt i området af flere grunde, hvoraf det faktum, at jeg

personligt noteres for at luske rundt i krattet på ulovligt hybenrov, nok vejer tungest. Ulovlighederne eskalere ved de unge menneskers timelange debut bag rattet på græsplænen, som de pløjer op i det, der efterfølgende vil blive husket som »dødsspiralen«.

Langsomt overgiver vi os måbende til vores dejligt hjernedøde Crusoe tilværelse. Hele ugen går faktisk næsten, før jeg kommer i tanke om, at grunden til, vi er her, var fordi der var et eller andet problem med noget manglende inspiration på et eller andet sted, der hed Amager... Man kan slet ikke huske, hvad det drejer sig om. Faktisk går det så galt, at jeg næsten får et slagtilfælde, fordi jeg en dag hives ud af en dagdrøm af min mobil.

Den ringer, fordi der momentært er opstået civiliseret forbindelse. Jeg har fuldkommen har glemt, hvad jeg laver i mit andet liv, og jeg lyder vist en anelse bøvet og uprofessionel, da en virksomhed vil høre, om jeg er ledig for at levere en kunstworkshop i oktober. »Gud laver jeg også sådan noget!«, tænker jeg og finder det pudsigt. Men jeg tror nok, jeg får bekræftet, at det kan lade sig gøre.

Klummeskriveri bliver der ikke noget af i isolationen, for tingene eskalerede yderligere da teenageren fandt silende blod og indvolde spredt over stranden. Der blev en frygtelig travlhed med spekulationer og gisninger om, hvordan et marsvin på 1 meter dog kan ende sine dage på den gysermåde. Morderen er stadig på fri fod på Sejers, og det kan alligevel godt være, der ligger en klumme og ulmer lige der.

ALTING OG SMÅTING

Byttelejlighed: 3 væd. ved Amagerbrogade v. Fotex/Kvikly - Gyldenrisvej. 4.200. Ønskes 3 væd. lejebolig Amager, leje ca. 5.000. 2082 6708. Stor altan, badevæd. med kar, ligger på 2. sal. Leje incl. aconto ca. varme kr.

KØB / SALG / BYTTE KUN FOR PRIVATE
KUN TING TIL MAX 5.000,- KR.
KONTANT (IKKE FRIMÆRKER). 25 ord kr. 55,-.

Sendes/indleveres til Amager Avisen SENESt tirs. kl. 12.00
mail: annoncer@amageravisen.dk • Ebertsgade 2, 1. • 2300 Kbh. S